Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű, az intézmények semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért

►**B** **AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 183/2005/EK RENDELETE**

(2005. január 12.)

a takarmányhigiénia követelményeinek meghatározásáról

(EGT vonatkozású szöveg)

(HL L 35., 2005.2.8., 1. o.)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
►**M1**	Az Európai Parlament és a Tanács 219/2009/EK rendelete (2009. március 11.)	L 87	109	2009.3.31.
►**M2**	A Bizottság 225/2012/EU rendelete (2012. március 15.)	L 77	1	2012.3.16.

Helyesbítette:

►**C1** Helyesbítés, HL L 160., 2013.6.12., 16. o. (183/2005/EK)

►**C2** Helyesbítés, HL L 356., 2012.12.22., 129. o. (225/2012/EU)

▼B

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 183/2005/EK RENDELETE

(2005. január 12.)

a takarmányhigiénia követelményeinek meghatározásáról

(EGT vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó Szerződésre és különösen annak 37. cikke (2) bekezdésére és 152. cikke (4) bekezdésének (b) pontjára,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ([1]),

tekintettel a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,

a Szerződés 251. cikkében szabályozott eljárásnak megfelelően ([2]),

mivel:

(1) Az élőállattartás igen fontos szerepet tölt be a Közösség mezőgazdasági ágazatában. E tevékenység eredményessége nagymértékben függ a biztonságos és jó minőségű takarmány felhasználásától.

(2) Az emberi egészség és az állatok egészségének magas szintű védelmére irányuló törekvés az élelmiszerjog egyik alapvető célkitűzése, amint azt a 2002. január 28-i, az élelmiszerjog általános elveiről és követelményeiről, az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság létrehozásáról és az élelmiszerbiztonságra vonatkozó eljárások megállapításáról szóló 178/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ([3]) rögzíti. Az említett rendelet meghatároz más közös alapelveket és fogalommeghatározásokat a nemzeti és a közösségi élelmiszerjog számára, beleértve a takarmány Közösségen belüli szabad áramlása megvalósításának célját is.

(3) Az 1995. december 22-i 95/69/EK tanácsi irányelv ([4]) megállapította az állatitakarmány-szektorban működő létesítmények és közvetítők bizonyos kategóriáira alkalmazandó feltételeket és módozatokat annak érdekében, hogy lehetővé tegye számukra tevékenységeik gyakorlását. A tapasztalatok azt mutatják, hogy ezek a feltételek és módozatok megfelelő alapot képeznek a takarmánybiztonság biztosításához. Az említett irányelv ugyancsak megállapította az 1982. június 30-i, a takarmányozási célra felhasznált egyes termékekről szóló 82/471/EGK tanácsi irányelvben ([5]) felsorolt bizonyos anyagokat előállító létesítmények jóváhagyásának feltételeit.

([1]) HL C 32., 2004.2.5., 97. o.
([2]) Az Európai Parlament 2004. március 31-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2004. december 21-i határozata.
([3]) HL L 31., 2002.2.1., 1. o. Az 1642/2003/EK rendelettel (HL L 245., 2003.9.29., 4. o.) módosított rendelet.
([4]) HL L 332., 1995.12.30., 15. o. A legutóbb a 806/2003/EK rendelettel (HL L 122., 2003.5.16., 1. o.) módosított irányelv.
([5]) HL L 213., 1982.7.21., 8. o., A legutóbb az 1882/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL L 284., 2003.10.31., 1. o.) módosított irányelv.

▼B

(4) Az 1998. július 9-i, a takarmányozási ágazatban működő egyes létesítmények és közvetítők engedélyezésére és nyilvántartására vonatkozó feltételek és szabályok megállapításáról szóló 95/69/EK tanácsi irányelv végrehajtására vonatkozó egyes intézkedések megállapításáról szóló 98/51/EK bizottsági irányelvben ([1]) megállapított bizonyos intézkedések kiterjedtek harmadik országokból származó importra vonatkozó intézkedésekre is.

(5) A tapasztalatok azt is bizonyították, hogy szükséges annak biztosítása, hogy valamennyi takarmánytermelő vállalkozás, beleértve az akvakultúrát is, a harmonizált biztonsági követelményeknek megfelelően működjön, továbbá szükséges elvégezni egy általános felülvizsgálatot az emberi egészség és az állatok egészsége, valamint a környezet magasabb szintű védelme biztosítása szükségességének figyelembevétele érdekében.

(6) Az ezen rendeletben megállapított új higiéniás szabályok fő célkitűzése az, hogy magas szintű védelmet biztosítsanak a fogyasztók számára az élelmiszerbiztonság és a takarmánybiztonság szempontjából, különösen a következő alapelvek figyelembevételével:

a) a takarmánybiztonságért való elsődleges felelősség a takarmányipari vállalkozót terheli;

b) a takarmánybiztonságot az élelmiszerlánc egészében biztosítani szükséges, az elsődleges takarmány-előállítástól kezdve egészen az élelmiszer-termelő állatok etetéséig;

c) a veszélyelemzésen és kritikus ellenőrző pontokon (HACCP) alapuló eljárások általános megvalósítása a jó higiéniás gyakorlat alkalmazásával együtt fokozza a takarmányipari vállalkozók felelősségét;

d) a helyes gyakorlatról szóló útmutatók hasznos eszközként segítik a takarmányipari vállalkozókat a takarmányláncolat minden szintjén abban, hogy betartsák a takarmányhigiéniai szabályokat és alkalmazzák a HACCP alapelveket;

e) mikrobiológiai kritériumoknak a tudományos kockázati kritériumok alapján történő meghatározása;

f) biztosítani szükséges, hogy az importált takarmány legalább olyan minőséget érjen el, mint a Közösségen belül termelt takarmány.

(7) A regisztrációs és engedélyezési rendszernek a takarmányiparra történő teljes alkalmazása, és ebből következően a teljes nyomon követhetőség garantálása érdekében ajánlott biztosítani, hogy a takarmányipari vállalkozók kizárólag az ezen rendelettel összhangban nyilvántartásba vett és/vagy engedélyezett létesítményekből szerezzenek be és használjanak fel takarmányt.

(8) A takarmánybiztonság biztosításához a takarmány elsődleges előállításától a takarmány piacra viteléig vagy exportjáig integrált megközelítés szükséges. A takarmány elsődleges előállítása olyan termékeket foglal magában, amelyek csak egyszerű külső kezelésen mennek keresztül, mint például a tisztítás, a csomagolás, a tárolás, a természetes szárítás vagy a silózás.

([1]) HL L 208., 1998.7.24., 43. o.

▼B

(9) Az arányosság és a szubszidiaritás alapelveivel összhangban a közösségi szabályok nem vonatkozhatnak a takarmány belföldi magántermelésének és bizonyos állatok etetésének bizonyos eseteire, sem az elsődlegesen előállított takarmány kis mennyiségeinek helyi szinten történő közvetlen szállítására, vagy a kedvtelésből tartott állatok számára készülő eledelek kiskereskedelmére.

(10) A takarmányok elsődleges előállításának szintjén jelenlévő veszélyeket azonosítani és megfelelően ellenőrizni kell annak érdekében, hogy az e rendeletben kitűzött célkitűzések teljesüljenek. Az e rendeletben lefektetett alapelveket ezért alkalmazni kell azon gazdaságokra, amelyek kizárólag saját termelésük szükségleteire állítanak elő takarmányt és azokra is, amelyek a takarmányt piaci forgalomba hozzák. Figyelembe kell venni azt, hogy a kockázat kisebb abban az esetben, ha a takarmányt kizárólag olyan állatok élelmezésére termelik és használják fel, amelyek az otthoni fogyasztást szolgálják, vagy olyan állatok esetében használják fel, amelyeket nem használnak fel élelmiszertermelésre. A takarmánytermékek kis mennyiségben és helyi szinten történő kereskedelme, valamint a kedvtelésből tartott állatok eledelének kiskereskedelme különleges elbánásban részesül e rendelet keretében.

(11) A HACCP alapelveinek a takarmány elsődleges előállítására történő alkalmazása az európai higiénés jogszabályok középtávú célkitűzése. Ugyanakkor a helyes gyakorlatról kiadott útmutatóknak már most ösztönözniük kell a megfelelő higiéniás követelmények alkalmazását.

(12) A takarmánybiztonság számos tényezőtől függ. A higiéniai minimumkövetelményeket jogszabályban kell rögzíteni. Hatósági ellenőrzések során kell vizsgálni, hogy a takarmányipari vállalkozók betartják-e ezeket a követelményeket. Továbbá, a takarmányipari vállalkozóknak intézkedéseket kell hozniuk vagy eljárásokat elfogadniuk magas szintű takarmánybiztonság elérése érdekében.

(13) A HACCP segítheti a takarmányipari vállalkozókat abban, hogy magasabb minőségi szinten valósítsák meg a takarmánybiztonságot. A HACCP-t nem szabad az önszabályozás módszerének tekinteni és nem helyettesítheti a hatósági ellenőrzéseket.

(14) A HACCP-alapelvek megvalósítása a takarmányipari vállalkozások munkavállalóitól teljes együttműködést és elkötelezettséget kíván.

(15) A HACCP-alapelveknek a takarmánytermelésben figyelembe kell vennie a Codex Alimetariusban foglalt alapelveket, de kellő rugalmasságot kell biztosítania minden helyzetben. Bizonyos takarmányipari vállalkozásoknál a kritikus ellenőrzési pontok nem határozhatók meg, és bizonyos esetekben a helyes gyakorlatok helyettesíthetik a kritikus ellenőrzési pontok megfigyelését. Hasonlóképpen, az a követelmény, hogy a Codex Alimetariusban foglaltaknak megfelelően „kritikus határértékeket” kell megállapítani, nem minden esetben követeli meg számszerűsített határérték rögzítését. A dokumentumoknak a Codex Alimetariusban foglaltak szerinti megőrzése követelményének is rugalmasnak kell lennie annak érdekében, hogy ne terheljék ésszerűtlenül a nagyon kis vállalkozásokat. Biztosítani kell, hogy a takarmányipari vállalkozásoknak, a kizárólag a saját tulajdonban lévő vállalkozás szükségleteinek kielégítése érdekében, az elsődleges takarmánytermelés szintjén végzett munkafolyamatai során, beleértve a kapcsolódó munkafolyamatokat is, valamint a takarmánynak a kiegészítő takarmányfélékkel való keverése során, ne legyen kötelező a HACCP-alapelvek követése.

▼B

(16) Rugalmasság szükséges azon takarmányelőállító vállalkozások szükségleteinek kielégítése esetében is, amelyeknek különleges földrajzi korlátokkal, vagy strukturális követelményekkel kell megküzdeniük. Ez a rugalmasság azonban nem válhat a takarmányhigiéniai célkitűzések hátrányára. Gondoskodni kell arról, hogy az Élelmiszerlánc- és Állat-egészségügyi Állandó Bizottság szükség esetén megtárgyalja ezt a kérdést.

(17) Az egyes tagállamok illetékes hatósága által valamennyi takarmányipari vállalkozás nyilvántartásba vételének és engedélyezésének rendszere megfelelő eszköz a gyártótól a végső felhasználóig történő nyomon követhetőség biztosításához és a hatékony hatósági ellenőrzések végrehajtásának megkönnyítéséhez. A takarmányipari vállalkozásokra vonatkozó adatgyűjtés meglévő rendszereit a tagállamok illetékes hatóságai felhasználhatják az ezen rendeletben meghatározott rendszer beindításához és alkalmazásához.

(18) Azon takarmányipari vállalkozások esetében, amelyek tevékenységei a takarmányelőállítás során magasabb kockázatot képviselhetnek, egy engedélyezési rendszer fenntartása indokolt. Gondoskodni kell olyan eljárásokról, amelyek kiterjesztik az engedélyezésnek a 95/69/EK irányelvben maghatározott hatályát.

(19) Ahhoz, hogy a takarmányipari vállalkozásokat engedélyezzék és nyilvántartásba vegyék, számos, a működésükre vonatkozó feltételnek kell eleget tenniük a létesítmények, berendezések, személyzet, termelés, minőségellenőrzés, tárolás és dokumentáció tekintetében, annak érdekében, hogy mind a takarmánybiztonság, mind a termék nyomon követhetősége biztosított legyen. Gondoskodni kell arról, hogy ezek a feltételek változatosak legyenek, hogy megfelelőek legyenek a takarmányipari vállalkozások különböző típusai esetében. Lehetővé kell tenni a tagállamok számára, hogy feltételesen jóváhagyjanak létesítményeket, ha a helyszíni bejárás során úgy tűnik, hogy a létesítmény az infrastruktúra és a berendezések szempontjából megfelel valamennyi követelménynek. Ugyanakkor az is helyénvaló, hogy az ilyen feltételes engedély maximális időtartamát meghatározzák.

(20) Rendelkezni kell az engedély vagy a regisztráció időleges felfüggesztéséről, módosításáról vagy visszavonásáról azokban az esetekben, amikor a létesítmények megváltoztatják, vagy megszüntetik tevékenységeiket, vagy már nem tesznek eleget a tevékenységükre alkalmazandó feltételeknek.

(21) A takarmánynak és takarmányösszetevőknek a takarmánylánc egészében történő nyomon követhetősége alapvető eleme a takarmánybiztonság biztosításának. A 178/2002/EK rendelet tartalmazza a takarmány és takarmányösszetevők nyomon követhetőségének biztosítására vonatkozó szabályokat, és meghatározza az egyes ágazatokra alkalmazandó végrehajtási szabályok elfogadásának rendjét.

(22) Az egymást követő takarmányválságok bizonyították, hogy a takarmánylánc bármely szakaszának nem kielégítő működése jelentős gazdasági következményekkel járhat. A takarmánytermelés sajátosságai és a takarmányértékesítési lánc komplexitása a takarmány piacról történő kivonásának nehézségét jelenti. A gazdasági károk költségeinek a takarmány- és élelmiszer- előállítási lánc szintjein keletkező gazdasági károk rendezése gyakran közpénzekből történik. A gazdasági károk a társadalom számára alacsony költségen lennének orvosolhatók, ha a vállalkozót, akinek tevékenysége a takarmányipari szektorban kárt okoz,

▼B

pénzügyileg felelőssé tennék. Ugyanakkor a valamennyi takarmányipari vállalkozásra vonatkozó pénzügyi felelősség és pénzügyi garanciák általánosan kötelező rendszerének (pl. biztosítás) létrehozása nem biztos, hogy kivihető és megfelelő. Ezért a Bizottságnak alaposabban mérlegelnie kell ezt a kérdést, figyelembe véve a meglévő jogszabályokban más területeken érvényesülő, anyagi felelősségre vonatkozó rendelkezéseket, valamint a tagállamokban meglévő rendszereket és gyakorlatokat. A Bizottságnak ebből a célból jelentést kell készítenie, adott esetben jogalkotási javaslatokkal együtt.

(23) A Közösségbe behozott takarmányoknak eleget kell tenniük a 178/2002/EK rendeletben megállapított általános követelményeknek, valamint a takarmány- és élelmiszerjog, valamint az állat-egészségügyi és az állatok kíméletére vonatkozó szabályok követelményeinek történő megfelelés ellenőrzésének biztosítása céljából végrehajtott hatósági ellenőrzésekről szóló 882/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben ([1]) meghatározott behozatali feltételeknek. A kereskedelmi zavarok elkerülése érdekében a végrehajtási intézkedések elfogadásának befejezéséig a behozatal továbbra is a 98/51/EK irányelvben meghatározott feltételek szerint kerül engedélyezésre.

(24) A harmadik országokba exportált közösségi termékeknek a 178/2002/EK rendeletben meghatározott általános követelményeknek kell eleget tenniük.

(25) Helyénvaló az Élelmiszerekre és Takarmányokra vonatkozó Sürgősségi Riasztó Rendszer 178/2002 rendelet által megállapított hatályának kiszélesítése oly módon, hogy az kiterjedjen a nem élelmiszer-termelő állatok élelmezésére használt takarmányokból az állatok egészségét és a környezetet veszélyeztető kockázatokra is.

(26) A takarmányhigiéniáról szóló közösségi jogalkotást tudományos eredményeknek kell alátámasztaniuk. Ebből a célból az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság véleményét minden szükséges esetben ki kell kérni.

(27) A műszaki és tudományos előrehaladás figyelembevétele érdekében a Bizottságnak és a tagállamoknak szorosan és hatékonyan együtt kell működniük az Élelmiszerlánc- és Állat-egészségügyi Állandó Bizottságon belül.

(28) E rendelet figyelembe veszi a WTO Egészségügyi és Növény-egészségügyi Egyezményében rögzített nemzetközi kötelezettségeket, valamint a Codex Alimentariusban foglalt nemzetközi élelmiszerbiztonsági szabványokat.

(29) A tagállamoknak szabályokat kell megállapítaniuk az e rendelet rendelkezéseinek megsértése esetére alkalmazandó büntetésekről, és biztosítaniuk kell e büntetések érvényesítését. E büntetéseknek hatásosnak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.

(30) Az ezen határozat végrehajtásához szükséges intézkedéseket az 1999. június 28-i, a Bizottságra ruházott végrehajtási jogok gyakorlásának eljárásairól szóló 1999/468/EK tanácsi határozattal ([2]) összhangban kell meghozni.

([1]) HL L 165., 2004.4.30., 1. o. (Helyesbítés: HL L 191, 2004.5.28., 1. o.)
([2]) HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

▼B

(31) A rendelet hatálybalépését egy későbbi időpontban kell meghatározni, hogy a rendelet által érintett takarmányipari vállalkozásoknak legyen idejük jogszabályi követelményekhez való alkalmazkodásra.

(32) A fentieknek megfelelően a 95/69/EK és a 98/51/EK irányelv hatályát veszti.

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

TÁRGY, HATÁLY, ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

A rendelet tárgya

Ez a rendelet megállapítja:

a) a takarmányhigiénia általános szabályait;

b) a takarmányok nyomon követhetőségét biztosító feltételeket és módozatokat;

c) a nyilvántartásba vétel és engedélyezés feltételeit és módjait.

2. cikk

Hatály

(1) Ez a rendelet alkalmazandó:

a) a takarmányipari vállalkozók tevékenységére, valamennyi fázisban a takarmány elsődleges előállításától a takarmány piaci forgalomba hozataláig;

b) az élelmiszer-termelő állatok etetésére;

c) takarmányok harmadik országokból történő behozatalára és harmadik országokba történő kivitelére.

(2) Ezt a rendeletet nem kell alkalmazni:

a) takarmány magánjellegű házi előállítására:

i) belföldi magánfogyasztásra szánt élelmiszer-termelő állatok etetése esetén

és

ii) nem élelmiszertermelés céljából tartott állatok etetése esetén;

b) a magánfogyasztásra szánt élelmiszer-termelő állatok élelmezésére és a 2004. április 29-i, az élelmiszerhigiéniáról szóló 852/2004/EK rendelet ([1]) 1. cikke (2) bekezdésének (c) pontjában említett tevékenységekre;

c) a nem élelmiszertermelés céljából tartott állatok élelmezésére;

d) a termelő által elsődlegesen előállított takarmány kis mennyiségeinek helyi szinten, ottani felhasználásra a helyi mezőgazdasági létesítmények részére történő közvetlen szállítására;

e) a kedvtelésből tartott állatok eledelének kiskereskedelmére.

([1]) HL L 139., 2004.4.30., 1. o. (Helyesbítés: HL L 226, 2004.6.25., 3. o.)

▼B

(3) A tagállamok megállapíthatnak a 2. bekezdésben említett tevékenységekre irányadó szabályokat és útmutatást. Az ilyen nemzeti szabályoknak és útmutatásnak biztosítaniuk kell e rendelet célkitűzéseinek megvalósulását.

3. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet értelmezésében a 178/2002/EK rendeletben meghatározott fogalmak alkalmazandók, az alábbi egyedi fogalommeghatározásokkal:

a) „takarmányhigiénia”: a veszélyek ellenőrzéséhez, valamint egy takarmány állati fogyasztásra való alkalmasságának biztosításához szükséges intézkedések és feltételek, figyelembe véve a takarmány felhasználásának szándékát;

b) „takarmányipari vállalkozó”: az a természetes vagy jogi személy, aki felelős az e rendeletben megállapított követelmények teljesítésének biztosításáért az általa irányított takarmányipari vállalkozásban;

c) „takarmány-adalékanyagok”: a 2003. szeptember 22-i, a takarmányozási célra felhasznált adalékanyagokról szóló 1831/2003/EK rendelet ([1]) értelmében engedélyezett anyagok vagy mikroorganizmusok;

d) „létesítmény”: egy takarmányipari vállalkozás bármely egysége;

e) „illetékes hatóság”: egy tagállam vagy egy harmadik ország hatósági ellenőrzések végrehajtására kijelölt hatósága;

f) „takarmány elsődleges előállítása”: mezőgazdasági termékek előállítása, beleértve különösen a növénytermesztést, a betakarítást, a fejést és az állatok tenyésztését (levágásuk előtt), vagy a halászatát, amely kizárólag olyan termékeket eredményez, amelyek betakarításuk, begyűjtésük, vagy kifogásuk után az egyszerű fizikai feldolgozáson kívül nem mennek keresztül semmilyen egyéb más műveleten.

II. FEJEZET

KÖTELEZETTSÉGEK

4. cikk

Általános kötelezettségek

(1) A takarmányipari vállalkozóknak biztosítaniuk kell, hogy az irányításuk alatt álló termelés, feldolgozás és forgalmazás valamennyi szakaszát a közösségi jogszabályokkal, a közösségi jogszabályokkal kompatibilis nemzeti törvényekkel és a helyes gyakorlattal összhangban hajtsák végre. Biztosítaniuk kell különösen, hogy eleget tesznek az e rendeletben meghatározott, vonatkozó higiéniai követelményeknek.

(2) Az élelmiszer-termelő állatok etetése során a mezőgazdasági termelőknek olyan intézkedéseket kell hozniuk, és olyan eljárásokat kell alkalmazniuk, amelyekkel a takarmány, az állatok és az állati termékek biológiai, kémiai és fizikai fertőződésének veszélyét az ésszerűen elérhető legalacsonyabb szinten tarthatják.

([1]) HL L 268., 2003.10.18., 29. o.

▼B

5. cikk

Sajátos kötelezettségek

(1) Az elsődleges takarmánytermelés és az utána következő kapcsolódó tevékenységek szintjén kifejtett tevékenységek:

a) az elsődleges termékek termelés helyén történő szállítása, raktározása és kezelése;

b) az elsődleges termékeknek a termelés helyétől egy létesítménybe történő szállítási műveletek;

c) a kizárólag a saját tulajdonba tartozó vállalkozás szükségletére történő takarmánykeverés tekintetében, a silózási adalékanyagok kivételével adalékanyagok vagy előre összekevert adalékanyagok felhasználása nélkül,

tekintetében a takarmányipari vállalkozóknak be kell tartaniuk az I. melléklet rendelkezéseit – amennyiben ezek a rendelkezések vonatkoznak végzett műveletekre.

(2) Az (1) bekezdésben említett műveleteken kívüli egyéb műveletek tekintetében, beleértve a saját tulajdonba tartozó vállalkozás kizárólagos szükségletére történő takarmánykeverést is, ha a silózási adalékanyagokon kívül adalékanyagok, vagy előre kevert adalékanyagok felhasználásával történik, a takarmányipari vállalkozóknak be kell tartaniuk a II. melléklet rendelkezéseit – amennyiben ezek a rendelkezések vonatkoznak a végzett műveletekre.

(3) A takarmányipari vállalkozóknak:

a) be kell tartaniuk bizonyos egyedi mikrobiológiai kritériumokat;

b) meghatározott célértékek teljesítéséhez szükséges intézkedéseket kell hozniuk, és eljárásokat kell alkalmazniuk.

▼M1

Az a) és b) pontokban említett kritériumokat és célértékeket a Bizottság határozza meg. Az e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 31. cikk (3) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

▼B

(4) A takarmányipari vállalkozók a III. fejezetben meghatározott útmutatókat felhasználhatják, hogy azok segítsék őket az e rendelet alapján fennálló kötelezettségeik teljesítésében.

(5) A mezőgazdasági termelőknek be kell tartaniuk a III. mellékletben leírt rendelkezéseket az élelmiszer-termelő állatok etetése során.

(6) A takarmányipari vállalkozók és a mezőgazdasági termelők csak olyan létesítményekből szerezhetnek be és használhatnak fel takarmányt, amelyeket e rendelet értelmében nyilvántartásba vettek és/vagy engedélyeztek.

6. cikk

A veszélyelemzés és kritikus ellenőrzési pontok (HACCP) rendszere

(1) Az 5. cikk (1) bekezdésében említett tevékenységeken kívüli tevékenységeket végző takarmányipari vállalkozók kötelesek a veszélyelemzés és kritikus ellenőrzési pontok (HACCP) alapelvein alapuló állandó írásos eljárást, vagy eljárásokat bevezetni, megvalósítani és fenntartani.

▼B

(2) Az (1) bekezdésben említett HACCP alapelvek a következők:

a) bármely veszély azonosítása, amelyet meg kell előzni, meg kell szüntetni, vagy elfogadható szintre kell csökkenteni;

b) azon szakaszon vagy szakaszoknál, ahol az ellenőrzés alapvető fontosságú, kritikus ellenőrzési pontok azonosítása veszély megelőzése vagy megszüntetése, vagy elfogadható szintre csökkentése érdekében;

c) kritikus határértékek megállapítása a kritikus ellenőrzési pontoknál, amely elválasztja az elfogadhatóságot az elfogadhatatlanságtól az azonosított veszélyek megelőzése, megszüntetése vagy csökkentése szempontjából;

d) hatékony megfigyelési eljárások létrehozása és alkalmazása a kritikus ellenőrzési pontoknál;

e) kiigazító intézkedés meghatározása, ha a megfigyelés azt mutatja, hogy egy kritikus ellenőrzési pont nincs ellenőrzés alatt;

f) eljárások létrehozása annak ellenőrzésére, hogy az a)–e) pontokban vázolt intézkedéseket megtették-e és hatékonyan működnek-e. Rendszeres ellenőrzést kell végezni;

g) a takarmányipari vállalkozások természetéhez és méretéhez igazodó dokumentumok és nyilvántartások létrehozása annak igazolására, hogy az a)–f) pontokban megállapított intézkedéseket hatékonyan alkalmazzák.

(3) Ha a termékben, a folyamatban vagy az előállítás bármely szakaszában, a feldolgozásban, tárolásban vagy forgalmazásban bármely módosítást eszközölnek, a takarmányipari vállalkozóknak felül kell vizsgálniuk eljárásukat, és azon el kell végezniük a szükséges változtatásokat.

(4) Az (1) bekezdésben említett eljárások részeként a takarmányipari vállalkozók a HACCP alkalmazásával kapcsolatban a 20. cikkel összhangban kidolgozott, a jó gyakorlatot bemutató útmutatókat használhatnak fel.

(5) E cikk megvalósítását megkönnyítő intézkedéseket – beleértve a kisvállalkozásokra vonatkozó intézkedéseket – a 31. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban lehet elfogadni.

7. cikk

A HACCP-rendszerre vonatkozó dokumentumok

(1) A takarmányipari vállalkozók kötelesek:

a) az illetékes hatóságnak tanúsítani az illetékes hatóság által kért formában, hogy eleget tesznek a 6. cikkben leírt rendelkezéseknek;

b) biztosítani, hogy a 6. cikknek megfelelően kidolgozott eljárásokat leíró dokumentumok mindenkor napra készek legyenek.

(2) Az illetékes hatóság figyelembe veszi a takarmányipari vállalkozás természetét és méretét, amikor meghatározza az (1) bekezdés (a) pontjában említett formára vonatkozó követelményeket.

(3) Az e cikk megvalósítására irányuló részletes feltételeket a 31. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban lehet elfogadni. Az ilyen feltételek megkönnyíthetik a III. fejezettel összhangban kidolgozott HACCP-alapelvek bizonyos takarmányipari vállalkozók általi megvalósítását a 6. cikk (1) bekezdésben megfogalmazott követelmények betartása céljából.

▼B

8. cikk

Pénzügyi garanciák

(1) A takarmányipari vállalkozások részére bevezetendő pénzügyi garanciák hatékony rendszerére való felkészülés jegyében a Bizottság 2006. februárig 8-ig jelentést nyújt be az Európai Parlament és a Tanács részére, és azon túlmenően, hogy megvizsgálja a takarmány szektorra és a kapcsolódó ágazatokra vonatkozó anyagi felelősségre jelenleg érvényben lévő nemzeti jogszabályokat, rendszereket és gyakorlatokat, ahol szükséges, a Bizottság a jelentéssel együtt jogalkotási javaslatokat nyújt be egy ilyen, közösségi szinten megvalósítható és a gyakorlatban alkalmazható garancia-rendszerre. Ezen garanciáknak fedezetet kell nyújtaniuk mindazon költségekre, amelyek tekintetében a takarmányipari vállalkozók anyagilag felelősségre vonhatók bármilyen takarmány, állat és ezekből készített élelmiszerek piacról való kivonásának, kezelésének és/vagy megsemmisítésének közvetlen következményeként.

(2) A takarmányipari vállalkozók anyagi felelősséggel tartoznak a takarmánybiztonságra vonatkozó jogszabályok bármely megszegéséért és a vállalkozóknak tanúsítaniuk kell, hogy rendelkeznek az (1) bekezdésben említett, közösségi jogszabályok által előírt pénzügyi garanciákkal.

9. cikk

Hatósági ellenőrzések, értesítés és nyilvántartásba vétel

(1) A takarmányipari vállalkozóknak a vonatkozó közösségi jogszabályokkal és az azzal kompatibilis nemzeti törvényekkel összhangban kell együttműködniük az illetékes hatóságokkal.

(2) A takarmányipari vállalkozók kötelesek:

a) bejelenteni a megfelelő illetékes hatóságnak nyilvántartásba vétel céljából, az illetékes hatóság által előírt formában, az irányításuk alatt álló bármely olyan létesítményt, amelyben aktív tevékenységet folytat takarmány előállításának, feldolgozásának, tárolásának, szállításának vagy forgalmazásának bármely szakaszában;

b) az illetékes hatóság számára naprakész információt szolgáltatni az irányításuk alatt álló, a) pontban említett bármely létesítményről, beleértve az illetékes hatóság értesítését egy meglévő létesítmény tevékenységében bekövetkező bármilyen lényeges változásról, vagy egy meglévő létesítmény bezárásáról.

(3) Az illetékes hatóság egy vagy több jegyzéket vezet a létesítményekről.

10. cikk

Takarmányipari létesítmények engedélyezése

A takarmányipari vállalkozóknak biztosítaniuk kell, hogy az ellenőrzésük alatt álló létesítményeket, amelyek e rendelet hatálya alá tartoznak, az illetékes hatóság engedélyezi abban az esetben, ha:

1. az ilyen létesítmények az alábbi tevékenységek egyikét végzik:

▼C1

a) az e rendelet IV. mellékletének 1. fejezetében említett és az 1831/2003/EK rendelet hatálya alá tartozó takarmány adalékanyagok vagy a 82/471/EGK irányelv hatálya alá tartozó termékek gyártása és/vagy piaci forgalomba hozatala;

▼B

b) az e rendelet IV. melléklet 2. fejezetében említett takarmány-adalékanyagok felhasználásával készülő előkevert takarmány gyártása és/vagy piaci forgalomba hozatala;

c) takarmány adalékanyagok, vagy az e rendelet IV. melléklet 3. fejezetében említett, takarmány adalékanyagokat tartalmazó előkevert takarmány felhasználásával piaci forgalomba hozatal céljára, vagy a saját tulajdonában lévő létesítmények kizárólagos szükségleteire ►C1 takarmánykeverék ◄ előállítása;

2. engedély szükséges azon tagállam nemzeti törvényei szerint, ahol a létesítmény található;

vagy

▼M1

3. engedély szükséges a Bizottság által elfogadott rendelet értelmében. Az e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására irányuló ezen intézkedést a 31. cikk (3) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

▼B

11. cikk

Követelmények

A takarmányipari vállalkozók nem működhetnek:

a) a 9. cikkben rendelkezett nyilvántartásba vétel nélkül;

vagy

b) a 10. cikkben előírt esetekben, engedélyezés nélkül.

12. cikk

Információnyújtás az engedélyezésre vonatkozó nemzeti szabályokról

Bármely tagállam, amely a területén található bizonyos létesítmények engedélyezését kéri, köteles tájékoztatni a Bizottságot és a többi tagállamot a vonatkozó nemzeti szabályokról.

13. cikk

Létesítmények engedélyezése

(1) Az illetékes hatóság csak abban az esetben hagyhatja jóvá a létesítményeket, ha bármely tevékenység megkezdése előtt egy helyszíni vizsgálat során bizonyítást nyert, hogy a létesítmények megfelelnek ezen rendelet vonatkozó követelményeinek.

(2) Az illetékes hatóság feltételes engedélyt adhat a helyszíni vizsgálat alapján, hogy a létesítmény megfelel valamennyi, az infrastruktúrával és a felszereltséggel kapcsolatos követelménynek. Az illetékes hatóság a teljes körű engedélyt akkor adhatja meg, ha a feltételes engedély megadásától számított három hónapon belül elvégzett újabb helyszíni vizsgálat alkalmával úgy tűnik, hogy a létesítmény eleget tesz az első bekezdésben említett többi követelménynek. Ha egyértelmű előrehaladás történt, de a létesítmény még mindig nem felel meg az összes követelménynek, az illetékes hatóság meghosszabbíthatja a feltételes engedélyt. A feltételes engedély teljes időtartama azonban nem haladhatja meg a hat hónapot.

▼B

14. cikk

A nyilvántartásba vétel vagy engedély felfüggesztése

Az illetékes hatóság átmenetileg felfüggeszti a létesítmény egy, több, vagy összes tevékenysége tekintetében a nyilvántartásba vételt, vagy az engedélyt abban az esetben, ha bebizonyosodik, hogy a létesítmény többé már nem felel meg az adott tevékenységekre alkalmazandó feltételeknek.

Az ilyen felfüggesztés addig tart, amíg a létesítmény ismét nem teljesíti a vonatkozó feltételeket. Abban az esetben, ha a feltételek egy éven belül nem teljesülnek, a 15. cikk alkalmazandó.

15. cikk

A nyilvántartásba vétel vagy az engedély visszavonása

Az illetékes hatóság visszavonja egy létesítmény egy vagy több tevékenysége tekintetében a nyilvántartásba vételt, vagy az engedélyt abban az esetben, ha:

a) a létesítmény felhagy egy vagy több tevékenységével;

b) bebizonyosodik, hogy a létesítmény egy éven keresztül nem teljesítette a tevékenységeire vonatkozó feltételeket;

c) ha súlyos hiányosságokat állapít meg, vagy ismételten arra kényszerült, hogy leállítsa a termelést egy létesítménynél, és a takarmányipari vállalkozó még mindig nem képes megfelelő garanciákat nyújtani a jövőbeli termelésre vonatkozóan.

16. cikk

A létesítmény nyilvántartásba vételének az engedélyének módosítása

Az illetékes hatóság kérésre módosítja egy létesítmény nyilvántartásba vételét vagy az engedélyét, ha a létesítmény bizonyította, hogy képes a nyilvántartásba vett és engedélyezett tevékenységein túlmenően további, vagy ezek helyett más tevékenységekbe kezdeni.

17. cikk

Felmentés a helyszíni vizsgálat alól

(1) A tagállamok mentesülnek a 13. cikkben szabályozott helyszíni vizsgálatelvégzésének kötelezettsége alól olyan takarmányipari vállalkozások esetében, amelyek kizárólag kereskedőként járnak el, anélkül hogy létesítményeik területén termékeket raktároznának.

(2) Az ilyen takarmányipari vállalkozásoknak nyilatkozatot kell benyújtaniuk az illetékes hatóságnak, melynek formájáról az illetékes hatóság dönt arról, hogy az általuk piaci forgalomba hozott takarmányok megfelelnek az e rendeletben előírt feltételeknek.

18. cikk

Átmeneti intézkedések

(1) A 95/69/EK irányelvvel összhangban engedélyezett és/vagy nyilvántartásba vett létesítmények és közvetítők azzal a feltétellel folytathatják tevékenységüket, hogy erről legkésőbb 2006. január 1-ig értesítik azon illetékes hatóságot, amelynek területén a létesítményeik találhatók.

▼B

(2) Azon létesítmények és közvetítők, amelyek számára nem kötelező a 95/69/EK irányelvvel összhangban a nyilvántartásba vétel, sem az engedélyezés, de amelyek számára e rendelet nyilvántartásba vételt ír elő, azzal a feltétellel folytathatják tevékenységeiket, hogy legkésőbb 2006. január 1-ig nyilvántartásba vételi kérelmet nyújtanak be azon illetékes hatósághoz, amelynek területén létesítményeik találhatók.

(3) 2008. január 8-ig a kérelmezőnek az illetékes hatóság által meghatározott formában nyilatkozatot kell tennie, hogy az e rendeletben megállapított feltételeknek eleget tesz.

(4) Az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük a már meglévő adatgyűjtési rendszereket, és a nyilatkozót, illetve a kérelmezőt felkérik, hogy csak olyan pótlólagos információt szolgáltasson, amely garantálja az e rendelet feltételeinek való megfelelést. Az illetékes hatóságok a (2) bekezdés értelmében benyújtott kérelemnek tekinthetik különösen a 852/2004/EK rendelet 6. cikke értelmében adott értesítést.

19. cikk

A nyilvántartásba vett és engedélyezett létesítmények listája

(1) Az illetékes hatóság a 9. cikkel összhangban általa nyilvántartásba vett létesítményeket minden egyes tevékenység tekintetében egy vagy több nemzeti nyilvántartásba jegyzi be.

(2) Az illetékes hatóság által a 13. cikkel összhangban engedélyezett létesítményeket egyéni azonosító számon kell nemzeti nyilvántartásba bejegyezni.

(3) A tagállamok kötelesek naprakészen tartani az (1) és (2) bekezdésekben említett nyilvántartásokat úgy, hogy azok a nyilvántartásba vétel vagy engedélyezés felfüggesztésére, visszavonására, vagy módosítására vonatkozó, a 14., 15. és 16. cikkekben említett határozatoknak megfeleljenek.

(4) A (2) bekezdésben említett nyilvántartást az V. melléklet I. fejezetében szereplő minta szerint kell vezetni.

(5) A (2) bekezdésben említett azonosító számot az V. melléklet II. fejezetében meghatározott formában kell összeállítani.

(6) A Bizottság a tagállamok nyilvántartásainak azt a részét, amely a (2) bekezdésben említett létesítményeket tartalmazza, összegyűjti, és első alkalommal 2007 novemberében teszi a nagyközönség számára hozzáférhetővé, majd azt követően minden évben legkésőbb november 30-ig. Az összeállított nyilvántartás figyelembe veszi mindazon módosításokat, amelyeket az adott évben eszközöltek.

(7) A tagállamoknak nyilvánosságra hozzák az (1) bekezdésben említett létesítmények nyilvántartásait.

III. FEJEZET

ÚTMUTATÓK A HELYES GYAKORLATHOZ

20. cikk

Útmutatók kidolgozása, terjesztése és használata

(1) A Bizottság ösztönzi a takarmányágazatban a helyes gyakorlatról, valamint a HACCP- alapelvek alkalmazásáról szóló útmutatók kidolgozását, a 22. cikkel összhangban.

▼B

Szükség esetén a tagállamok ösztönzik nemzeti útmutatók kidolgozását, a 21. cikkel összhangban.

(2) Az illetékes hatóságok ösztönzik, mind a közösségi, mind a nemzeti útmutatók terjesztését és használatát.

(3) Mindazonáltal a takarmányipari vállalkozók önkéntes alapon használhatják fel ezeket az útmutatókat.

21. cikk

Nemzeti útmutatók

(1) Azokban az esetekben, amikor a helyes gyakorlatról nemzeti útmutatók kidolgozására kerül sor, ezeket az útmutatókat a takarmányipari ágazatoknak:

a) azon felekkel – például az illetékes hatóságokkal és a felhasználói csoportokkal – konzultálva kell kidolgozniuk és terjeszteniük, akiknek az érdekeit azok lényegesen érintik;

b) a Codex Alimentarius vonatkozó magatartási szabályzatainak figyelembe kell venniük,

és

c) azokban az esetekben, amikor az útmutatók a takarmány elsődleges előállítását érintik, az I. mellékletben leírt követelményekre is tekintettel kell lenniük.

(2) A tagállamoknak értékelniük kell a nemzeti útmutatókat annak biztosítása érdekében, hogy:

a) azok az (1) bekezdéssel összhangban kerültek-e kidolgozásra;

b) az ilyen útmutatók tartalma gyakorlatban megvalósítható legyen azon ágazatok számára, amelyekre vonatkoznak,

és

c) útmutatóként alkalmasak legyenek arra, hogy az érintett ágazatokban és/vagy az érintett takarmányok esetében a 4., 5. és 6. cikkeket megfelelően alkalmazzák.

(3) A tagállamok megküldik a nemzeti útmutatókat a Bizottságnak.

(4) A Bizottság nyilvántartási rendszert hoz létre és működtet ezen útmutatókra vonatkozóan, és a tagállamok rendelkezésére bocsátja ezt a rendszert.

22. cikk

Közösségi útmutatók

(1) A higiéniára és a HACCP-alapelvek alkalmazására vonatkozó közösségi útmutatók kidolgozása előtt a Bizottságnak konzultálnia kell a 31. cikk (1) bekezdésében említett bizottsággal az ilyen útmutatók hatályáról és tárgyáról. A konzultáció célja az ilyen útmutatók, illetve azok hatályának és tárgyának a megvitatása.

(2) Abban az esetben, ha közösségi útmutatók kidolgozására kerül sor, a Bizottságnak biztosítania kell, hogy az útmutatókat:

a) az európai takarmányipari ágazatok megfelelő képviselőivel és egyéb érdekelt felekkel, így fogyasztói csoportokkal konzultálva;

b) azon felekkel való együttműködésben dolgozzák ki és terjesszék, amelyek lényeges érdekeit az útmutatók érinthetik, beleértve az illetékes hatóságokat.

▼B

(3) A közösségi útmutatókat az alábbiak figyelembevételével kell kidolgozni és terjeszteni:

a) a Codex Alimentarius vonatkozó magatartási szabályzatait,

és

b) amennyiben az útmutatók a takarmány elsődleges előállítására vonatkoznak, az I. mellékletben megállapított követelményeket.

(4) A 31. cikk (1) bekezdésében említett bizottság értékeli a közösségi útmutatók tervezeteit annak biztosítása érdekében, hogy:

a) azok a (2) és (3) bekezdésekkel összhangban kerültek-e kidolgozásra;

b) az ilyen útmutatók tartalma a gyakorlatban megvalósítható legyen a Közösség egészében azon ágazatok számára, amelyekre vonatkoznak,

és

c) útmutatóként alkalmasak legyenek arra, hogy az érintett ágazatokban és/vagy az érintett takarmányok esetében a 4., 5. és 6. cikkeket megfelelően alkalmazzák.

(5) A Bizottság időről időre felkéri a 31. cikk (1) bekezdésében említett bizottságot, hogy az e cikkel összhangban elkészített bármely közösségi útmutatót az ezen cikk (2) bekezdésben említett jogalanyokkal együttműködve felülvizsgálja. E felülvizsgálat célja annak biztosítása, hogy az útmutatók gyakorlatban megvalósíthatók maradjanak, és a technológiai, valamint tudományos fejlődést figyelembe vegyék.

(6) Az e cikkel összhangban elkészített közösségi útmutatók címét és referenciaadatait az *Európai Unió Hivatalos Lapjának* C sorozatában kell közzétenni.

IV. FEJEZET

BEHOZATAL ÉS KIVITEL

23. cikk

Behozatal

(1) A takarmányt harmadik országokból importáló takarmányipari vállalkozóknak biztosítaniuk kell, hogy a behozatalra kizárólag az alábbi feltételekkel összhangban kerüljön sor:

a) a feladási harmadik ország jelen legyen azon harmadik országokról a 882/2004/EK rendelet 48. cikke szerint vezetett listán, amelyekből takarmány behozatala megengedett;

b) a feladási létesítmény jelen legyen azon a harmadik ország által a 882/2004/EK rendelet 48. cikke szerint azokról a létesítményekről vezetett és napra készen tartott listán, amelyekből takarmány behozatala megengedett;

c) a takarmányt a feladási létesítményben vagy egy olyan másik létesítményben állították elő, amely megjelenik a (b) pontban említett listán, vagy a Közösségben állították elő;

és

d) a takarmány eleget tesz:

i) az e rendeletben meghatározott követelményeknek, és a takarmányokra vonatkozó bármely más közösségi jogszabálynak,

vagy

▼B

ii) a Közösség által ezen szabályokkal legalább egyenértékűnek elismert követelményeknek,

vagy

iii) azokban az esetekben, amikor a Közösség és az exportáló ország között egyedi megállapodás van érvényben, az abban foglalt követelményeknek.

(2) A 31. cikk (2) bekezdésével összhangban egy importbizonyítvány-mintát lehet elfogadni.

24. cikk

Ideiglenes intézkedések

A 33. cikktől eltérve, illetve a 23. cikk (1) bekezdés a) és b) pontjaiban meghatározott listák elkészültéig a behozatalt továbbra is a 98/51/EK irányelv 6. cikkében meghatározott feltételek szerint kell engedélyezni.

25. cikk

Kivitel

A Közösségben harmadik országok piacán való forgalomba hozatal céljából előállított takarmánynak, beleértve a nem élelmiszer-termelő állatok számára előállított takarmányt is, meg kell felelnie a 178/2002/EK rendelet 12. cikke rendelkezéseinek.

V. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

26. cikk

Végrehajtási intézkedések

Végrehajtási intézkedéseket a 31. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban lehet meghatározni.

▼M1

27. cikk

Az I., II. és III. melléklet módosítása

Az I., II. és III. melléklet az alábbiak figyelembevétele érdekében módosítható:

a) a helyes gyakorlatról szóló útmutatók kidolgozása;

b) a HACCP-n alapuló rendszerek 6. cikk szerinti megvalósítása során nyert tapasztalatok;

c) a technológiai fejlődés;

d) a tudományos ismeretek, különösen az új kockázatértékelési módszerek;

e) takarmánybiztonsági célértékek megállapítása;

és

f) az egyes tevékenységekre vonatkozó követelmények fejlődése.

Az e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 31. cikk (3) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

▼M1

28. cikk

Eltérések az I., II. és III. mellékletek rendelkezéseitől

Az I., II. és III. mellékletektől meghatározott indokkal a Bizottság eltérést engedélyezhet, feltéve, hogy az ilyen eltérések nem érintik e rendelet célkitűzéseinek megvalósulását. Az e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 31. cikk (3) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

▼B

29. cikk

Sürgősségi riasztórendszer

Ha egy adott takarmány, beleértve a nem élelmiszer-termelő állatok számára előállított takarmányt is, komoly veszélyt jelent az emberek vagy állatok egészségére, vagy a környezetre, akkor a 178/2002/EK rendelet 50. cikke megfelelően alkalmazandó.

30. cikk

Szankciók

A tagállamok megállapítják az e rendelet rendelkezéseinek megsértése esetén alkalmazandó szankciók szabályait, és meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy az ilyen szankciók végrehajtásra kerüljenek. A meghozott szankcióknak hatásosnak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük. A tagállamoknak e szankciókról legkésőbb 2007. februárig 8-ig értesíteniük kell a Bizottságot, majd a szankciókat érintő bármely jövőbeli módosítás esetén haladéktalanul kötelesek értesíteni a Bizottságot.

31. cikk

A bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot munkájában az Élelmiszerlánc- és Állat-egészségügyi Állandó Bizottság segíti, amelyet a 178/2002/EK rendelet állított fel (a továbbiakban megnevezése: „a bizottság”).

(2) Azokban az esetekben, amikor erre a bekezdésre hivatkozás történik, az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkei alkalmazandók, tekintettel azon határozat 8. cikke rendelkezéseire.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikk (6) bekezdésében megállapított időszak hossza három hónap lesz.

▼M1

(3) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5a. cikkének (1)–(4) bekezdését és 7. cikkét kell alkalmazni, 8. cikkének rendelkezéseire is figyelemmel.

▼B

32. cikk

Az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatósággal történő konzultáció

A Bizottságnak konzultálnia kell az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatósággal az e rendelet hatálya alá tartozó bármely olyan kérdésben, amelynek jelentős hatása lehet a közegészségügyre, és különösen mielőtt az 5. cikk (3) bekezdésével összhangban javaslatot tenne kritériumokra és célértékekre.

▼B

33. cikk

Hatályon kívül helyezés

Az alábbi irányelvek 2006. január 1-től, a tagállamok nemzeti jogba ültetésre vonatkozó kötelezettségeinek sérelme nélkül hatályukat vesztik:

a) 95/69/EK tanácsi irányelv;

b) 98/51/EK bizottsági irányelv.

34. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2006. január 1-től alkalmazandó.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

▼B

I. MELLÉKLET

ELSŐDLEGES TERMELÉS

A. RÉSZ

A takarmányipari vállalkozásokra vonatkozó követelmények a takarmány 5. cikk (1) bekezdésében említett elsődleges előállításának szintjén

I. Higiéniai előírások

(1) A takarmány elsődleges előállításáért felelős takarmányipari vállalkozóknak biztosítaniuk kell, hogy a munkafolyamatokat oly módon irányítsák és végezzék, hogy megelőzzék, megszüntessék vagy minimálisra csökkentsék a takarmánybiztonságot befolyásoló veszélyeket.

(2) A takarmányipari vállalkozóknak a lehetőségek szerint biztosítaniuk kell a felelősségük körében előállított, elkészített, tisztított, csomagolt, tárolt és szállított elsődleges termékek szennyeződés és állagromlás elleni védelmét.

(3) A takarmányipari vállalkozóknak az (1) és (2) pontokban meghatározott kötelezettségeknek a veszélyek ellenőrzésére vonatkozó megfelelő közösségi és nemzeti jogszabályok betartásával kell eleget tenniük, beleértve:

i. a veszélyes fertőzések, így a levegőből, a talajból, a vízből, a műtrágyákból, a növényvédelmi szerekből, a biocidekből, az állatgyógyászati termékekből, valamint a hulladékkezelésből és -ártalmatlanításból származó veszélyes fertőzések ellenőrzésére irányuló intézkedéseket,

ii. a növényegészségügyre, az állatok egészségére és a környezetre vonatkozó intézkedéseket, amelyek hatással vannak a takarmánybiztonságra, beleértve a zoonózisok és a zoonóziskórokozók megfigyelésére és ellenőrzésére irányuló programokat.

(4) Szükség esetén, a takarmányipari vállalkozóknak megfelelő intézkedéseket kell hozniuk, különösen:

a) a takarmány előállításához, elkészítéséhez, osztályozásához, csomagolásához, tárolásához és szállításához használt létesítmények, berendezések, konténerek, ládák és járművek tisztántartására, és ha szükséges, a tisztítás után megfelelő módon történő fertőtlenítésére;

b) szükség esetén a higiénikus termelési, szállítási és tárolási feltételek biztosítására, valamint a takarmány tisztaságának biztosítására;

c) minden szükséges esetben tiszta víz felhasználását a veszélyes fertőzések elkerülése érdekében;

d) amennyire lehetséges, annak megakadályozására, hogy állatok, vagy kártevők veszélyes fertőzést okozzanak;

e) a hulladékok és veszélyes anyagok elkülönített és biztonságos tárolására és kezelésére a veszélyes fertőzés megelőzése érdekében;

f) annak biztosítására, hogy a csomagolóanyagok ne jelentsék a takarmány veszélyes fertőződésének forrását;

g) a bármely, az elsődleges termékekből vett mintán vagy a takarmánybiztonság szempontjából mértékadó más mintán végzett elemzések eredményeinek figyelembevételére.

II. A nyilvántartások vezetése

(1) A takarmányipari vállalkozóknak a takarmányipari vállalkozás természetével és méretével arányos nyilvántartásokat kell vezetniük, megfelelő módon és megfelelő időszakon keresztül azon intézkedésekről, amelyeket a veszélyek ellenőrzése érdekében vezettek be. A takarmányipari vállalkozóknak az e nyilvántartásokban foglalt vonatkozó információkat az illetékes hatóság rendelkezésére kell bocsátaniuk.

▼B

(2) A takarmányipari vállalkozóknak különösen az alábbiakról kell nyilvántartást vezetniük:

a) növényvédelmi termékek és biocidek bármely felhasználása;

b) genetikailag módosított vetőmagok felhasználása;

c) kártevők vagy betegségek bármely előfordulása, amely befolyásolhatja az elsődleges termékek biztonságát;

d) az elsődleges termékekből vett mintán, vagy diagnosztikai célból vett más mintán elvégzett bármely elemzés eredményei, amelynek jelentősége van a takarmánybiztonság szempontjából;

e) minden beérkező takarmány származási helyéről és mennyiségéről, valamint minden kimenő takarmány rendeltetési helyéről és mennyiségéről.

(3) A takarmányipari vállalkozók számára más személyek, így állatorvosok, agronómusok és mezőgazdasági technikusok segítséget nyújthatnak a mezőgazdasági létesítményekben végzett tevékenységekre vonatkozó nyilvántartások vezetésében.

B. RÉSZ

Ajánlások a helyes gyakorlatról szóló útmutatókhoz

(1) Ha III. fejezetben említett nemzeti és közösségi útmutatók elkészítésére kerül sor, azoknak útmutatást kell tartalmazniuk a takarmányok elsődleges előállításában jelentkező veszélyek ellenőrzésére vonatkozó helyes gyakorlatokról.

(2) A helyes gyakorlatról szóló útmutatóknak megfelelő információkat kell tartalmazniuk a takarmány elsődleges előállítása során felmerülő veszélyekről és a veszélyek ellenőrzésére meghozandó intézkedésekről, beleértve a közösségi és nemzeti jogszabályokban, vagy a közösségi és nemzeti programokban meghatározott vonatkozó intézkedéseket, így például az alábbiakról:

(a) szennyezés-ellenőrzés, csakúgy, mint mikotoxinok, nehézfémek, radioaktív anyagok;

(b) a víz, szerves hulladék és műtrágyák felhasználása;

(c) a növényvédelmi termékek és biocidek helyes és megfelelő felhasználása és nyomonkövethetősége;

(d) az állatgyógyászati készítmények és takarmány-adalékanyagok helyes és megfelelő felhasználása, valamint nyomon követhetősége;

(e) a takarmányvégtermékek (elkészítése, tárolása és) nyomon követhetősége;

(f) az elhullott állatok, hulladék és szemét megfelelő ártalmatlanítása;

(g) az állatokra átterjedő fertőző betegségek takarmányon keresztüli behozatalának megelőzésére irányuló védőintézkedések, valamint az illetékes hatóságnak ezekről való értesítésére vonatkozó kötelezettségek;

(h) eljárások, gyakorlatok és módszerek annak biztosítására, hogy a takarmány előállítására, elkészítésére, csomagolására, tárolására és szállítására megfelelő higiéniai körülmények között kerüljön sor, beleértve a hatásos tisztítást és a kártevők elleni védekezést;

(i) a nyilvántartások vezetésére vonatkozó intézkedések.

▼B

II. MELLÉKLET

AZ 5. CIKK (1) BEKEZDÉSÉBEN EMLÍTETT, A TAKARMÁNY ELSŐDLEGES ELŐÁLLÍTÁSÁNAK SZINTJÉN MŰKÖDŐ TAKARMÁNYIPARI VÁLLALKOZÁSOKON KÍVÜLI TAKARMÁNYIPARI VÁLLALKOZÁSOKRA VONATKOZÓ KÖVETELMÉNYEK

▼M2
▼C2

FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

E melléklet alkalmazásában a következő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:

a) „tétel”: beazonosítható mennyiségű takarmány, amely közös jellemzőkkel rendelkezik, úgymint eredet, fajta, a csomagolás típusa, csomagoló, feladó, címkézés, valamint – folyamatos előállítás esetében – az egyetlen üzemben egységes előállítási paraméterek mellett előállított termelési egység vagy – amennyiben azokat egymás után folyamatosan állítják elő és együtt tárolják – több ilyen egység;

b) „növényi olajokból származó termékek”: minden olyan termék, amely nyers vagy visszanyert növényi olajokból származik, olajkémiai feldolgozás vagy biodízel termelési folyamat, lepárlás, kémiai vagy fizikai finomítás útján jön létre, a finomított olaj kivételével;

c) „zsírelegyítés”: nyersolajok, finomított olajok, állati zsírok, az élelmiszeriparból nyert és/vagy az azokból származó termékek olaj- vagy zsírelegy előállításának céljával való keverése, az egymást követő tételek raktározásának kizárólagos kivételével.

▼B

LÉTESÍTMÉNYEK ÉS BERENDEZÉSEK

(1) A takarmányfeldolgozó és -tároló létesítményeket, berendezéseket, konténereket, ládákat, járműveket és közvetlen környezetüket tisztán kell tartani, és hatékony kártevő elleni védekező programokat kell megvalósítani.

(2) A létesítmények és berendezések elrendezésének, tervezésének, megépítésének és méretének:

a) lehetővé kell tennie a megfelelő tisztítást és/vagy fertőtlenítést;

b) olyannak kell lennie, hogy minimálisra csökkentse a hibakockázatot, és lehetővé tegye a fertőzés, átfertőződés és általánosságban a termékek biztonságára és minőségére ható hátrányos hatások elkerülését. A takarmánnyal érintkezésbe kerülő gépeket bármilyen nedves tisztítási folyamat után meg kell szárítani.

(3) A keverési és/vagy előállítási műveletekhez használandó létesítményeket és berendezéseket megfelelő és rendszeres ellenőrzésnek kell alávetni a termékek gyártója által előre írásban meghatározott eljárásokkal összhangban.

a) A takarmány-előállítás során használt valamennyi mérlegnek és mérőeszköznek megfelelőnek kell lennie a mérendő súlyok és térfogatok skálájához, és rendszeresen tesztelni kell pontosságukat;

b) A takarmány-előállításban használt valamennyi keverőnek megfelelőnek kell lennie a keverendő súlyok és térfogatok skálájához, és képesnek kell lennie megfelelően homogén keverékek és homogén oldatok előállítására. A vállalkozóknak bizonyítaniuk kell a keverők hatékonyságát a homogenitás tekintetében.

(4) A létesítményeknek megfelelő természetes és/vagy mesterséges világítással kell rendelkezniük.

(5) A víz- és csatornahálózatnak a célnak megfelelőnek kell lennie, és oly módon kell megtervezni és megépíteni őket, hogy elkerülhető legyen a takarmányok fertőződésének veszélye.

▼B

(6) A takarmány-előállítás során használt víznek az állatok számára megfelelő minőségűnek kell lennie; a vízvezetékeknek semleges kémhatásúnak kell lenniük.

(7) A szennyvizet, a hulladékot és az esővizet oly módon kell kezelni, hogy az biztosítsa, hogy az ártalmatlanítás nem érinti a berendezések, valamint a takarmány biztonságát és minőségét. A szemétképződést és a porfelhalmozódást ellenőrizni kell a kártevők behatolásának megelőzése érdekében.

(8) Az ablakokat és egyéb nyílásokat, ahol szükséges, a kártevők ellen biztonságossá kell tenni. Az ajtóknak szorosan kell záródniuk és zárt állapotban nem eresztheti át a kártevőket.

(9) Amennyiben szükséges, a plafonokat és a plafonra rögzített szerelvényeket úgy kell megtervezni, megépíteni és kivitelezni, hogy elkerülhető legyen a szemét felhalmozódása, csökkenjen a páralecsapódás, a nemkívánatos penészfoltok kialakulása és a vakolatleválás, amely befolyásolhatja a takarmány biztonságát és minőségét.

▼M2
▼C2

(10) A takarmányozás céljára szánt termékek forgalombahozatalával kapcsolatosan egy vagy több, a következőkben felsorolt tevékenységet végző létesítményt a 10. cikk (3) bekezdése szerint engedélyezni kell:

a) nyers növényi olaj feldolgozása, ezek alól kivételt képeznek azok, amelyek a 852/2004/EK rendelet hatálya alá tartoznak;

b) zsírsavak olajkémiai gyártása;

c) biodízel gyártása;

d) zsírelegyítés.

▼B

SZEMÉLYZET

A takarmányipari vállalkozásoknak elegendő számú, és az érintett termékek előállításához szükséges ismeretek és végzettség birtokában lévő személyzettel kell rendelkezniük. A vezetők képzettségéről (pl. diplomák, szakmai tapasztalat) és felelősségi köréről szervezeti ábrát kell készíteni, és azt a felügyeletért felelős illetékes hatóság rendelkezésére kell bocsátani. A személyzet minden tagját írásban egyértelműen tájékoztatni kell feladataikról, felelősségi és hatásköréről – különösen bármely változtatás esetén – oly módon, hogy a kívánt termékminőséget elérjék.

ELŐÁLLÍTÁS

(1) A termelés felelősének megfelelő képzettségű személyt kell kinevezni.

(2) A takarmányipari vállalkozóknak biztosítaniuk kell, hogy a termelés különböző szakaszait az előre írásban megállapított eljárásokkal és utasításokkal összhangban végezzék, hogy ezáltal az előállítási folyamaton belül a kritikus pontokat meghatározzák, ellenőrizzék, és ellenőrzés alatt tartsák.

(3) Technikai és szervezeti intézkedéseket kell hozni annak érdekében, hogy elkerüljék vagy szükség szerint minimálisra csökkentsék bármilyen átfertőződés vagy hiba lehetőségét. Elegendő és megfelelő eszköznek kell rendelkezésre állnia ahhoz, hogy a termelés során ellenőrzéseket végezhessenek.

(4) A tiltott takarmányok, nemkívánatos anyagok és egyéb, az emberek vagy az állatok egészségére fertőző anyagok jelenlétét folyamatosan figyelni kell és megfelelő ellenőrzési stratégiát kell bevezetni a kockázat minimálisra csökkentése érdekében.

(5) A hulladékokat és a takarmány céljára nem alkalmas anyagokat el kell különíteni, és azonosítani kell. Bármely ilyen anyagot, amely állatgyógyászati gyógyszerekből, fertőző anyagokból veszélyes mennyiséget tartalmaz, vagy egyéb veszélyt képvisel, megfelelő módon ártalmatlanítani kell és ez az anyag nem használható fel takarmányként.

▼B

(6) A takarmányipari vállalkozóknak megfelelő intézkedéseket kell hozniuk a termékek hatékony nyomon követésének biztosítása érdekében.

▼M2
▼C2

(7) A takarmányozás céljára szánt termékeket forgalomba hozó, zsírelegyítést végző létesítményeknek minden takarmányozásra szánt terméket fizikailag el kell különíteniük a többi egyéb célra szánt terméktől kivéve, ha azok megfelelnek:

— e rendelet követelményeinek vagy a 852/2004/EK rendelet 4. cikke (2) bekezdésében előírt követelményeknek, és

— a 2002/32/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]) I. mellékletének.

(8) A termékek címkézésének pontosan fel kell tüntetnie, hogy azokat takarmányozásra vagy egyéb célra szánták. Amennyiben az előállító azt tünteti fel, hogy a termék valamely tételét nem takarmányozási vagy élelmiszer-ipari felhasználásra szánták, abban az esetben ezt a nyilatkozatot utólag az élelmiszerlánc későbbi szakaszában tevékenykedő előállító nem változtathatja meg.

▼B

MINŐSÉGELLENŐRZÉS

(1) Szükség esetén a minőségellenőrzés felelősének egy megfelelő képzettségű személyt kell kinevezni.

(2) A takarmányipari vállalkozásoknak a minőségellenőrzési rendszer részeként kapcsolatban kell állniuk egy megfelelő személyzettel és berendezésekkel ellátott laboratóriummal.

(3) Egy olyan minőségellenőrzési tervet kell írásban elkészíteni és végrehajtani, amelynek tartalmaznia kell különösen a termelési folyamat kritikus pontjainak ellenőrzését, a mintavételi eljárásokat és azok gyakoriságát, az elemzési módszereket és azok gyakoriságát, a specifikációk betartását – és a rendeltetési helyet abban az esetben, ha a specifikációk nem kerültek betartásra – a feldolgozott anyagoktól a végtermékekig.

(4) A gyártónak dokumentációt kell vezetnie a végső termékekben felhasznált alapanyagokról a nyomon követhetőség biztosítása érdekében. Az ilyen dokumentáció az illetékes hatóságok rendelkezésére kell, hogy álljon egy olyan időszakon keresztül, amely megfelel annak a használati célnak, amelylyel a terméket piaci forgalomba hozták. Ezen túlmenően az összetevőkből, valamint az előállított és piaci forgalomba hozott termékek minden egyes tételéből, vagy (folyamatos termelés esetén) a termelés minden egyes részéből kellő mennyiségben mintát kell venni a gyártó által előre megállapított eljárás alkalmazásával és azt meg kell őrizni a nyomon követhetőség biztosítása érdekében (vagy rendszeresen, ha a termelés kizárólag a gyártó saját szükségleteinek kielégítése céljából történik). A mintákat le kell pecsételni, és címkével kell ellátni a könnyebb azonosíthatóság érdekében; a mintákat olyan körülmények között kell tárolni, amely kizárja a minta összetételében bármilyen normálistól eltérő változás bekövetkezését, vagy bármilyen minőségrontást, más anyag hozzákeverését. A mintáknak az illetékes hatóságok rendelkezésére kell állniuk egy olyan időszakon keresztül, amely megfelel annak a használati célnak, amellyel a takarmányt piaci forgalomba hozzák. A nem élelmiszer-termelő állatok számára termelt takarmányok és esetében a gyártónak csak a késztermékből vett mintákat kell megőriznie.

▼M2
▼C2

A DIOXIDTARTALOMRA VONATKOZÓ ELLENŐRZÉSEK

1. A takarmányban – beleértve a takarmánykeverékeket is – való felhasználás céljára szánt zsírokat, olajokat, és az ezekből származó termékeket forgalomba hozó takarmányipari vállalkozóknak a 152/2009/EK bizottsági rendelet ([2]) értelmében meg kell vizsgáltatniuk akkreditált laboratóriumban e termékeket a dioxin és a dioxinjellegű PCB-k összege vonatkozásában.

([1]) HL L 140., 2002.5.30., 10. o.
([2]) HL L 54., 2009.2.26., 1. o.

▼C2

2. A takarmányipari vállalkozók HACCP-rendszerének kiegészítése céljából az 1. pontban leírt vizsgálatokat a következőkben ismertetett gyakorisággal kell elvégezni:

a) nyers növényi olajok feldolgozói:

i. a nyers kókuszolaj tételek 100 %-át vizsgálatnak kell alávetni. Egy tétel maximum 1 000 tonna ilyen terméket tartalmazhat;

ii. a takarmányozásra szánt, növényi olajokból származó termékek tételeinek 100 %-át vizsgálatnak kell alávetni a glicerin, a lecitin és a nyálkák kivételével. Egy tétel maximum 1 000 tonna ilyen terméket tartalmazhat;

b) az állati zsírokat termelők:

2 000 tonnánként egy reprezentatív vizsgálatot kell végezni az 1069/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ([1]) 10. cikke szerinti 3. kategóriába tartozó állati zsírok vagy az ezekből származó termékek vonatkozásában;

c) halolajjal foglalkozó vállalkozók:

i. a halolaj tételek 100 %-át vizsgálatnak kell alávetni, amennyiben ezek a következőkben felsoroltakból származnak:

— a nyers halolajból származó termékek, a finomított halolaj kivételével,

— a nem visszaellenőrizhető, nem meghatározott eredetű vagy a Balti-tengerből származó halászati termékek,

— olyan halfeldolgozási melléktermékek, amelyek emberi fogyasztásra szánt halkészítményeket előállító, az EU által nem engedélyezett üzemből származnak,

— kék puhatőkehal vagy menhaden,

egy ilyen tétel maximum 1 000 tonna halolajat tartalmazhat;

ii. a nyers halolajból származó termékek tételeinek 100 %-át vizsgálatnak kell alávetni, a finomított halolaj kivételével. Egy tétel maximum 1 000 tonna ilyen terméket tartalmazhat;

iii. 2 000 tonnánként egy reprezentatív vizsgálatot kell végezni az i. alpontban nem említett halolajra vonatkozóan;

iv. a hatóság által engedélyezett eljárással tisztított halolajat a HACCP elvek szerint kell vizsgálni a 6. cikknek megfelelően;

d) olajkémiai és biodízel-ágazat:

i. a takarmányozás céljára szánt nyers kókuszolajok, b) pontba nem tartozó állati zsírok, c) pontba nem tartozó halolaj, élelmiszeriparból visszanyert olajok, zsírelegyek, valamint növényi olajokból származó termékek – a glicerin, a lecitin és a nyálkák kivételével – beérkező tételeinek 100 %-át vizsgálat alá kell vetni. Egy tétel maximum 1 000 tonna ilyen terméket tartalmazhat;

ii. a glicerin, a lecitin és a nyálkák kivételével az i. alpontban említett termékek feldolgozásából származó termékek tételeinek 100 %-át vizsgálatnak kell alávetni;

([1]) HL L 300., 2009.11.14., 1. o.

▼C2

e) zsírelegyítést végző létesítmények:

i. a takarmányozás céljára szánt nyers kókuszolajok, b) pontba nem tartozó állati zsírok, c) pontba nem tartozó halolaj, élelmiszeriparból visszanyert olajok, zsírelegyek, valamint növényi olajokból származó termékek – a glicerin, a lecitin és a nyálkák kivételével – beérkező tételeinek 100 %-át vizsgálat alá kell vetni. Egy tétel maximum 1 000 tonna ilyen terméket tartalmazhat;

vagy

ii. a takarmányozás céljára szánt zsírelegyek tételeinek 100 %-át kell vizsgálat alá vetni. Egy tétel maximum 1 000 tonna ilyen terméket tartalmazhat.

A takarmányipari vállalkozók kockázatértékelésük keretében értesítik az illetékes hatóságot, hogy melyik alternatívát választják;

f) az e) pontban említetteken kívüli azon takarmánykeverék előállítók, amelyek élelmiszer-termelés céljából tartott állatoknak gyártanak:

i. a takarmányozás céljára szánt nyers kókuszolajok, b) pontba nem tartozó állati zsírok, c) pontba nem tartozó halolaj, élelmiszeriparból visszanyert olajok, zsírelegyek, valamint növényi olajokból származó termékek – a glicerin, a lecitin és a nyálkák kivételével – beérkező tételeinek 100 %-át vizsgálat alá kell vetni. Egy tétel maximum 1 000 tonna ilyen terméket tartalmazhat;

ii. 1 %-os a mintavételi gyakoriság az i. alpontban említett termékeket tartalmazó, gyártott takarmánykeverékek tételeire vonatkozóan.

3. Amennyiben kimutatható, hogy a homogén szállítmány nagyobb, mint a 2. pontban meghatározott legnagyobb tétel mérete, és abból reprezentatív módon mintát vettek, abban az esetben a megfelelő módon vett és lepecsételt minta vizsgálati eredményeit elfogadhatónak kell tekinteni.

4. Amennyiben a takarmányipari vállalkozó bizonyítja, hogy a termék tételét vagy a tételnek a 2. pontban említett minden egyes összetevőjét már a gyártás, a feldolgozás vagy a forgalmazás egy korábbi szakaszában vizsgálatnak vetették alá, vagy azok megfelelnek a 2. b) pontban vagy a 2. c) pont iii. alpontjában felsorolt követelményeknek, a takarmányipari vállalkozó mentesül a tétel vizsgálatának kötelezettsége alól, és ezeket az általános HACCP elvek szerint vizsgálja a 6. cikk szerint.

5. A 2. d) pont i. alpontjában, a 2. e) pont i. alpontjában és a 2. f) pont i. alpontjában említett termékek bármely szállítmányát igazolásnak kell kísérnie, amely bizonyítja, hogy ezeket a termékeket, illetve a termékek minden egyes összetevőjét megvizsgálták vagy megfelelnek a 2. b) pont vagy a 2. c) pont iii. alpontja követelményeinek.

6. Ha a 2. d) pont i. alpontjában, a 2. e) pont i. alpontjában és a 2. f) pont i. alpontjában felsorolt, a termelési folyamatba bekerülő, beérkező tételeket e rendelet követelményei szerint megvizsgálták és biztosítható, hogy a termelési folyamat, a kezelés és a tárolás nem növeli a dioxinszennyezés mértékét, a takarmányipari vállalkozó mentesül a végtermék vizsgálatának kötelezettsége alól, és azt a 6. cikk szerinti általános HACCP-elvek szerint kell vizsgálat alá vetnie.

7. Amennyiben a takarmányipari vállalkozó az 1. pontban megadottak szerint laboratóriumot kér fel a vizsgálat elvégzésére, utasítja a laboratóriumot, hogy a vizsgálat eredményeit közölje az illetékes hatóság felé, amennyiben azok a 2002/32/EK irányelv I. melléklete V. szakaszának 1. és 2. pontjában lefektetett, a dioxinra vonatkozó határértékeket túllépik.

▼C2

Amennyiben a takarmányipari vállalkozó olyan laboratóriumot kér fel a vizsgálat elvégzéséhez, amely más tagállamban található, mint amelyben a vizsgálatot kérte, utasítania kell a laboratóriumot, hogy értesítse a hozzá tartozó illetékes hatóságot, amely majd értesíti a takarmányipari vállalkozóhoz tartozó tagállam illetékes hatóságát.

A takarmányipari vállalkozó értesíti a saját tagállamának illetékes hatóságát, amennyiben egy harmadik országban elhelyezkedő laboratóriumot kér fel. Igazolni kell, hogy a laboratórium a vizsgálatot a 152/2009/EK rendelet szerint végzi.

8. A dioxintartalomra vonatkozó vizsgálatok követelményeit 2014. március 16-ig felül kell vizsgálni.

▼B

TÁROLÁS ÉS SZÁLLÍTÁS

(1) A feldolgozott takarmányt el kell különíteni a feldolgozatlan takarmányanyagoktól és az adalékanyagoktól a feldolgozott takarmány átfertőződésének elkerülése érdekében; továbbá megfelelő csomagolóanyagokat kell használni.

(2) A takarmányokat megfelelő konténerekben kell tárolni és szállítani. Olyan helyeken kell tárolni őket, amelyeket a megfelelő tárolási feltételek biztosítása érdekében terveztek, alakítottak át és tartanak fenn, és amelyekhez csak a takarmányipari vállalkozók által felhatalmazott személyeknek van hozzáférése.

(3) A takarmányokat oly módon kell tárolni és szállítani, hogy könnyen azonosíthatók legyenek, hogy ezáltal elkerülhető legyen bármely keveredés vagy átfertőződés, és megelőzhető legyen a minőségromlás.

(4) A takarmány szállítására, tárolására, a létesítményen belüli továbbítására, kezelésére és mérésére használt konténereket és berendezéseket tisztán kell tartani. Tisztítóprogramokat kell bevezetni, és gondoskodni kell arról, hogy lehetőség szerint minimális tisztítószer- és fertőtlenítőszer-nyom maradjon vissza.

(5) A szennyeződéseket olyan alacsony szinten kell tartani, hogy a kártevők behatolása lehetőség szerint korlátozva legyen.

(6) Szükség esetén a hőmérsékletet a lehető legalacsonyabban kell tartani a páralecsapódás és a szennyeződések elkerülése érdekében.

▼M2
▼C2

(7) A takarmányozásra szánt zsírelegyek, növényi eredetű olajok vagy ezekből származó termékek tárolására vagy szállítására szolgáló konténerek nem használhatóak ezektől eltérő termékek szállítására vagy tárolására, kivéve, ha e termékek megfelelnek:

— e rendelet követelményeinek vagy a 852/2004/EK rendelet 4. cikke (2) bekezdésében előírt követelményeknek, és

— a 2002/32/EK irányelv I. melléklete követelményeinek.

Szennyeződés kockázata esetén, ezek elkülönítve tárolandóak a többi rakománytól.

Ahol ez az elkülönítés nem lehetséges, ott a konténereket alaposan ki kell tisztítani úgy, hogy a termékek nyomai eltűnjenek, amennyiben ezeket a konténereket korábban olyan termékekhez használták, amelyek nem felelnek meg:

— e rendelet követelményeinek vagy a 852/2004/EK rendelet 4. cikke (2) bekezdésében előírt követelményeknek, és

— a 2002/32/EK irányelv I. melléklete követelményeinek.

Az 1069/2009/EK rendelet 10. cikke szerinti 3. kategóriába tartozó, takarmányozás céljára szánt állati zsírokat az említett rendelet szerint kell tárolni és szállítani.

▼B

DOKUMENTÁCIÓ

(1) Valamennyi takarmányipari vállalkozónak, beleértve azon vállalkozókat is, akik kizárólag kereskedőként járnak el anélkül, hogy a terméket bármikor saját létesítményeikben tárolnák, nyilvántartást kell vezetniük a vásárlásra, termelésre és értékesítésre vonatkozó adatokról az átvételtől a leszállításig történő hatékony nyomon követés érdekében, beleértve a végső rendeltetési helyre való exportálást is.

(2) A kizárólag kereskedőként eljáró takarmányipari vállalkozók kivételével, akik nem tárolják a terméket saját létesítményeikben, a takarmányipari vállalkozóknak nyilvántartásban kell megőrizniük:

a) az előállítási folyamatra és ellenőrzésekre vonatkozó dokumentációt.

A takarmányipari vállalkozásoknak olyan dokumentációs rendszerrel kell rendelkezniük, amely egyrészről meghatározza és biztosítja az előállítási folyamat ellenőrzési pontjai feletti ellenőrzést, másrészről segít egy minőségellenőrzési programot létrehozni és megvalósítani. A vonatkozó ellenőrzések eredményeit meg kell őrizni. Ezeket a dokumentumokat oly módon kell megőrizni, hogy minden egyes forgalomba hozott tétel termelési történetét nyomon lehessen követni, és meg lehessen állapítani a felelősséget panaszok esetén.

b) a nyomon követhetőségre vonatkozó dokumentációt, különösen:

i. az adalékanyagokról:

— a termelt adalékanyagok természete és mennyisége, a gyártási dátumok, és szükség esetén, a tétel, vagy az adott termelési rész száma, ha folyamatos termelésről van szó,

— azon létesítmény neve és címe, ahova az adalékanyagokat leszállították, a leszállított adalékanyagok természete és mennyisége, és szükség esetén a tétel vagy az adott termelési rész száma, ha folyamatos termelésről van szó;

ii. a 82/471/EGK irányelv hatálya alá tartozó termékekről:

— a termékek természete és a gyártott mennyiség, a gyártási dátumok, és szükség esetén a tétel vagy az adott termelési rész száma, ha folyamatos termelésről van szó,

— a létesítmények vagy felhasználók (létesítmények vagy mezőgazdasági termelők) neve és címe, akiknek ezeket a termékeket leszállították, a leszállított termékek természetére és mennyiségére vonatkozó adatokkal együtt, valamint szükség esetén a tétel vagy az adott termelési rész száma, ha folyamatos termelésről van szó;

iii. az előre összekevert takarmányokról:

— az adalékanyagok gyártóinak vagy szállítóinak neve és címe, a felhasznált adalékanyagok természete és mennyisége és szükség esetén a tétel vagy az adott termelési rész száma, ha folyamatos termelésről van szó,

— az előre összekevert takarmányok előállításának dátuma, és szükség esetén, a tétel száma,

— azon létesítmény neve és címe, ahova az előre összekevert takarmányt leszállítják, a leszállítási dátum, a leszállított előre összekevert takarmány természete és mennyisége, valamint szükség esetén, a tétel száma;

iv. ►C1 a takarmánykeverékekről ◄/takarmányanyagokról:

— az adalékanyag/előre összekevert takarmány gyártóinak és szállítóinak neve és címe, a felhasznált előre összekevert takarmány természete és mennyisége, szükség esetén a tételszámmal együtt,

▼B

— a takarmányanyagok és kiegészítő takarmányok szállítóinak neve és címe és a leszállítás napja,

— ►C1 a takarmánykeverék ◄ típusa, mennyisége és összetétele,

— az előállított takarmány anyagok és ►C1 takarmánykeverékek ◄ természete és mennyisége, a gyártás napjával együtt, valamint a vevő neve és címe (pl. mezőgazdasági termelő, más takarmányipari vállalkozók).

PANASZOK ÉS A TERMÉK VISSZAHÍVÁSA

(1) A takarmányipari vállalkozóknak a panaszok nyilvántartására és feldolgozására nyilvántartást kell létrehozniuk.

(2) Szükség esetén a termékek elosztási hálózatból történő azonnali visszahívására alkalmas cselekvési programot kell kidolgozniuk. Írásban rögzíteniük kell a visszahívott termékek tárolási helyét, és mielőtt az ilyen termékeket ismét forgalomba hoznák, azokat újra minőségellenőrzési értékelésnek kell alávetni.

▼B

III. MELLÉKLET

A HELYES ÁLLATETETÉSI GYAKORLAT

LEGELTETÉS

A réteken és szántókon való legeltetés során az állati eredetű élelmiszerek fizikai, biológiai vagy kémiai eredetű fertőződését a lehető legalacsonyabb szinten kell tartani.

Szükség esetén megfelelő pihentetési időszakot kell tartani, mielőtt az állatállományt legelőre, szántóföldre, vagy learatott szántóföldre engednék ki legelni, valamint a legelői rotációk között is annak érdekében, hogy a trágyából származó biológiai átfertőződés veszélyét – amennyiben egy ilyen probléma felmerülhet – minimálisra csökkentsék, és annak biztosítása érdekében is, hogy a mezőgazdaságban alkalmazott kemikáliák lebomlási időszakát betartsák.

AZ ISTÁLLÓI ÉS ETETŐBERENDEZÉSEKRE VONATKOZÓ KÖVETELMÉNYEK

Az állattenyésztési egységeket úgy kell megtervezni, hogy azok megfelelően tisztíthatók legyenek. Az állattenyésztési egységeket és az etetési berendezéseket alaposan és rendszeresen tisztítani kell bármely veszély kialakulásának elkerülése érdekében. A tisztításhoz és fertőtlenítéshez használt vegyszereket az utasításoknak megfelelően kell alkalmazni, és a takarmánytól illetve etetési területektől távol kell tárolni.

Kártevők elleni cselekvési programot kell bevezetni abból a célból, hogy megakadályozzák a kártevők állattenyésztési egységhez való jutását és, hogy a takarmány és alomanyag, vagy az állatok tartózkodási helye fertőződésének lehetőségét a minimálisra csökkentsék.

Az épületeket és az etetőberendezéseket tisztán kell tartani. Cselekvési programokat kell bevezetni abból a célból, hogy rendszeresen eltávolítsák a trágyát, a hulladékokat, és a takarmány fertőződésének egyéb lehetséges forrásait.

A takarmányt és az állattenyésztési egységben használt alomanyagot gyakran kell cserélni és nem szabad hagyni, hogy penészessé váljon.

ETETÉS

1. Tárolás

A takarmányt a kemikáliáktól és az állati etetés céljából tiltott egyéb termékektől elkülönítetten kell tárolni. A tárolóhelyeket és konténereket tisztán és szárazon kell tartani és szükség esetén megfelelően fel kell lépni a kártevők ellen. A tárolóhelyeket és konténereket rendszeresen tisztítani kell a szükségtelen átfertőződés elkerülése érdekében.

A vetőmagot rendeltetésszerűen és az állatoktól elzártan kell tárolni.

Az állatok különböző kategóriáinak vagy különböző fajtáinak etetésére szánt gyógyszeres takarmányt és gyógyszernélküli takarmányt oly módon kell tárolni, hogy csökkentsék annak veszélyét, hogy nem azokkal az állatokkal etetik azt meg, amelyeknek a takarmányt szánták.

2. Elosztás

A mezőgazdasági egységen belüli takarmányelosztási rendszer segítségével kell biztosítani, hogy a megfelelő takarmány a megfelelő rendeltetési helyre eljusson. A takarmányt az elosztás és etetés során oly módon kell kezelni, hogy biztosítani lehessen azt, hogy ne forduljon elő fertőződés fertőzött tárolási helyről és berendezésről. A gyógyszer nélküli takarmányt a gyógyszeres takarmánytól elkülönítetten kell kezelni a fertőzés veszélyének megelőzése érdekében.

A létesítményen belüli takarmányszállító járműveket és etetőberendezéseket rendszeresen tisztítani kell, különösen amikor gyógyszeres takarmány szállítására és elosztására használják őket.

▼B

TAKARMÁNY ÉS VÍZ

Az itatáshoz és a haltenyésztéshez használt víznek a tenyésztett állatok számára megfelelő minőségűnek kell lennie. Amikor fennáll annak a veszélye, hogy az állatok vagy az állati termékek a víz által fertőződhetnek, intézkedéseket kell hozni a veszélyek értékelése és minimálisra csökkentése érdekében.

Az etető- és itatóberendezéseket oly módon kell megtervezni, megépíteni és elhelyezni, hogy a takarmány és a víz fertőződésének veszélye minimális legyen. Az itatórendszereket lehetőség szerint rendszeresen kell tisztítani és karbantartani.

SZEMÉLYZET

Az állatok etetéséért és gondozásáért felelős személyeknek rendelkezniük kell a szükséges adottságokkal, tudással és képzettséggel.

▼B

IV. MELLÉKLET

1. FEJEZET

Az 1831/2003/EK rendelet értelmében engedélyezett adalékanyagok:

— Tápértékkel rendelkező adalékanyagok: a csoportban szereplő valamennyi adalékanyag

— Tenyésztéstechnikai adalékanyagok: a csoportban szereplő valamennyi adalékanyag

  — Technológiai adalékanyagok: az 1831/2003/EK rendelet I. melléklete 1. b) pontjába tartozó adalékanyagok („antioxidánsok”): csak a rögzített maximális tartalommal rendelkezők

— Érzékszervi tulajdonságokat javító adalékanyagok: az 1831/2003/EK rendelet I. melléklete 2. a) pontjába tartozó adalékanyagok („színezőanyagok”): karotinoidok és xantophyllek.

A 82/471/EGK irányelv hatálya alá tartozó termékek:

— a baktériumok, élesztők, algák, alsórendű gombák csoportjába tartozó mikroorganizmusokból nyert fehérjék: a csoportba tartozó valamennyi termék (kivéve az 1.2.1. alcsoportot)

— az aminosavak erjedéssel történő előállításának melléktermékei: a csoportba tartozó valamennyi termék.

2. FEJEZET

Az 1831/2003/EK rendelet értelmében engedélyezett adalékanyagok:

— Tenyésztéstechnikai adalékanyagok: az 1831/2003/EK rendelet I. melléklete (4) (d) pontjába tartozó adalékanyagok („egyéb tenyésztéstechnikai adalékanyagok”)

  — antibiotikumok: valamennyi adalékanyag,

  — kokcidiosztatikumok és hisztomonosztatikumok: valamennyi adalékanyag,

  — növekedésserkentők: valamennyi adalékanyag,

— Tápértékkel rendelkező adalékanyagok:

  — az 1831/2003/EK rendelet I. melléklete (3) (a) pontjába tartozó adalékanyagok („vitaminok, provitaminok, és hasonló hatással bíró, kémiailag jól meghatározott anyagok”): A és D,

  — az 1831/2003/EK rendelet I. melléklete (3) (b) pontjába tartozó adalékanyagok („nyomelemek vegyületei”): Cu és Se.

3. FEJEZET

Az 1831/2003/EK rendelet értelmében engedélyezett adalékanyagok:

Tenyésztéstechnikai adalékanyagok: az 1831/2003/EK rendelet I. melléklet 4. d) pontjába tartozó adalékanyagok („egyéb tenyésztéstechnikai adalékanyagok”)

— antibiotikumok: valamennyi adalékanyag,

— aokcidiosztatikumok és hisztomonosztatikumok: valamennyi adalékanyag,

— növekedésserkentők: valamennyi adalékanyag.

▼B

V. MELLÉKLET

I. FEJEZET

AZ ENGEDÉLYEZETT TAKARMÁNYIPARI VÁLLALKOZÁSOK LISTÁJA

1	2	3	4	5
Engedélyszáma	Tevékeny-ség	Név vagy üzleti név ([1])	Cím ([2])	Megjegy-zések

([1]) A takarmányipari vállalkozások neve, vagy üzleti neve.
([2]) A takarmányipari vállalkozások címe.

II. FEJEZET

Az engedély számának az alábbi szerkezetben kell felépülnie:

1. Az „α” betűjelből, ha a takarmányipari vállalkozást engedélyezték;
2. Azon tagállam vagy harmadik ország ISO-kódjából, ahol a takarmányipari vállalkozás található;
3. A nemzeti hivatkozási számból, amely legfeljebb nyolc alfanumerikus betű- és számjelből állhat.